

PRENUMERATA WYNOŚI:

w Kaliszu miesięcznie . . . 2 zł. 50 gr.
z odnośnikiem do domu . . . 3 zł. —
Na prowincji z przesyłką
pocztową 3 zł. 50 gr.
Zagranicą 6 zł. —
Cena pojedynczego egzemplarza 10 gr.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne, społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:

Za 1 wiersz milim. lub jego miejsce na
stronie 1, 2 i 3 gr. 10.
Nekrologi gr. 10, zwyczajnie gr. 5.
ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI
Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9 do 7 wieczorem.

Nr. 95 (8023).

Sobota, dnia 25 kwietnia 1925 r.

Rok XXXIII.

WĘGIEL górnośląski | **Koks, Wapno,**
po cenie **1.90** cent. | **Cement, Superfosfat**

poleca: Kaliska Spółka Opałowa Kazimierzowska 1. Tel. 92

KINO-TEATR

MIRAZ

Tylko do niedzieli!

Ostatni program przed zamknięciem Kin,
2-ga i ostatnia serja

QUO VADIS...?

podług
nieśmiertelnego dzieła

Henryka Sienkiewicza.

LUSTRA

i trema własnej wytwórni,
solidne wykonanie

na dogodnych warunkach

M. ROTH.

Elektryczna

szlifiernia szkła.

Kalisz, ul. Garbarska 2, róg
Kanoniczej. 829

Polska Macierz Szkolna.

W dniu święta narodowego słyszycie okrzyki: niech żyje Najjaśniejsza Rzeczpospolita Polska! W wyrazach tych streszczają się życzenia obywateli, ażeby Polska nie tylko żyła, ale i promieniowała nazewnątrz potęgą swojego zdrowia i kultury.

Potęę taką wytwarza polepszanie mózgów i serc obywateli przez dobre kształcenie ich w szkole i poza szkołą. Jest to obowiązkiem nie tylko rządu i samorządów. Do pomocy stanąć powinny towarzystwa oświatowe, opierające swoją działalność na dobrowolnej ofiarności.

Na wszystkich polach trzeba rozwijać potęgę Polski pod przewodem światła nauki. Nie żałujcie więc ofiar na cele oświatowe. Stokrotnie zwrócą się one w nowych zastępach oświeconych mężów i niewiast — dobrych obywateli.

St. Wojciechowski.

Dr. med. L. Müller

lekarz prakt. i akuszer,

Wrocławska 35

10 — 1

4 — 6.

Walka o władzę.

Prasa litewska wciąż jeszcze omawia sprawę konkordatu Polski z Watykanem. Czyni to, wprawdzie z mniejszym już zapamiętaniem, niż początkowo, lecz z niemniejszą nienawiścią. W dyskusji tej zaczyna też stopniowo brać górę zainteresowanie wewnętrznymi stosunkami i własnymi litewskimi a nie tylko samym konkordatem. Opozycja litewska chce przy tej okazji skompromitować rząd i stronnictwo chrześcijańsko-demokratyczne, które od szeregu lat rządzi na Litwie.

Mówi się głośno o nieudolności rządu, o jego uległości wobec Rzymu, która przyniosła widoczną szkodę Litwie, w konkordacie polskim. Opozycja wytyka dalej podporządkowanie spraw państwowych stanowiącym interesom kleru litewskiego, który jest rdzeniem stronnictwa rządowego. Jest nawet mowa o konieczności stężenia narodowego kościoła litewskiego i rozdzielenia kościoła od państwa.

Ostatnio sprawę tę podniosły znów „Lituvos Zinios“, w artykule poświęconym projektowi konkordatu Litwy ze Stolicą Apostolską. Artykuł streszcza główne wyrazy projektu i zaopatruje je w złośliwe uwagi, wykazując, że jedyną intencją konkordatu jest zabezpieczenie interesów duchowieństwa i nieuzależnienie go z powodu wpływu / kontroli władz państwowych. Artykuł przeciwstawia go też konkordatowi polskiemu, który — zdaniem autora — zabezpiecza całkowicie interes państwa. Najwięcej uwagi poświęca autor wykazaniu jak wielkie ciężary finansowe pociągnie za sobą zawarcie konkordatu. Prócz zjem skonfliktowanych w swoim czasie przez władze rosyjskie, prócz zaopatrzenia rzeczowego episkopatu przez Rząd, prócz zajęcia całego majątku kościelnego z pod opodatkowania, prócz wynagrodzenia, jakie państwo ma wypłacać za wykłady religijne w szkołach, duchowieństwo litewskie otrzymywać ma w wysokości litów, równej liczbie katolików na Lit-

wie. Z tego wysnuwa autor wniosek, iż na ten cel ma być ściągnięte pogrówne z ludności i oburza się na ten barbarzyński system podatkowy. Według obliczeń „Lituvos Zinios“ konkordat ma pociągnąć za sobą wydatki w wysokości 5 miljonów rocznie stanowi około 3 litów na każdego mieszkańca. Takie ciężary ma ponosić Litwa, osiągnąć wzajemian z konkordatu znikome korzyści a na wet szkody, skutkiem uniezależnienia duchowieństwa z pod władzy państwowej.

„Widoczne jest jakim słabymi politykami okazali się w danym wypadku „Krukszejonowie“ (nazwa wulgarna Ch.-D.) litewscy; nie potrafią ona nawet bronić interesów państwa a dbają jedynie o to, jak przy pomocy konkordatu poprawić sytuację kleru za pieniądze państwa. Stał zamiast zasady „do ut dec ciasne klasowe porastanie w pierze księży“.

W odpowiedzi na ataki opozycji organy Chrześcijańskiej Demokracji usiłują wykazać słuszność stanowiska Rządu w sprawie kościelnej, przypisując niepowodzenie czynnikom „zewnątrznym“, które przychyliły się na korzyść Polski w myśli hasła „trzymaj z silniejszym“. Rząd staje się niezrażony silnym wobec sytuacji. Przyczyn niepowodzeń należy szukać nie w łączności kościoła z Państwem, ani też w rządach stronnictwa Chrześcijańskiego. Hasło oddzielenia kościoła od państwa rzuca opozycja nie dla względów państwowych, lecz w imię swych zasad religijnych i chrześcijańskich. Opozycjoniści to nawet nieodszczepienicy jak Luther i Kalwin, którzy mimo wszystko byli ludźmi religijnymi, lecz — to ateusze. Błędem politycznym byłoby stwarzanie jakiegoś nowego kościoła. Oddzielenie państwa od kościoła nie zawsze wychodzi na korzyść państwa i nie koniecznie pozbawiać musi duchowieństwo wpływu i znaczenia w społeczeństwie. Hasło jest więc tylko szkodliwą demagogią tych, co chcą doryć się do władzy, by swymi szkodliwymi doktrynami pocić kraj. Na dobre to państwu nie wyjdzie.

W takim tonie toczy się dzisiaj dyskusja w prasie litewskiej nad sprawą konkordatu polskiego. Straciła ona swój pierwotny gorący ton rozlewając się jak zastarzały ropień wśród wewnętrznych nieśnasek i bólów litewskich.

Czy spory w stosunku kościoła do państwa wniosą coś nowego do polityki litewskiej, czy dołają podważyć wpływ stronnictwa rządowego i oddać władzę opozycji? Wydaje się to wątpliwe. Nie nadszedł jeszcze czas i nie przyszli ludzie, którzyby potrafili rozbić system dzisiejszy oparty na nienawiści i demagogii.

A. S.

NESTLE

Mączka mleczna jest najodpowiedniejszym pokarmem dla niemowląt oraz dla osób dorosłych chorych na żołądek i rekonwalescentów.

TELEGRAMY.

Podpisanie umowy czesko — polskiej i wyjazd ministra Benesa.

WARSZAWA 24. Wczoraj o godz. 10 i pół, odbyło się w Prezydjum Rady Ministrów podpisanie umów polsko-czechosłowackich. Umowę handlową podpisali: ze strony Czechosłowacji — Benesz ze strony Polski — PP. Ministrowie: dr. Aleksander Skrzyński i Józef Kiedroń; umowę o koncyliacji i arbitrażu — P. Minister Skrzyński i p. minister Benesz; umowę likwidacyjną — ze strony Czechosłowacji podpisali: prof. Hobza i minister pełnomocny dr. Vlasak, ze strony Polski — poseł Lasocki i prof. Kutrzeba. Przy podpisaniu umów był obecny P. Minister Thugutt, oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych pp.: szef protokołu minister Przeździecki, dyrektor Bader, naczelniczy wydziału traktatowego: prof. Julian Makowski, wschodniego Juljusz Łukasiewicz, radca prawny Leon Babiński, radca legacyjny Papce, dr. Fryling, Włodzimierz Czajkowski konsul Dunajecki.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu pp. dyrektor Tennenbaum, Münich, Butler, Czerkiewicz.

Z Prezydjum Rady Ministrów — P. Podsekretarz Stanu Studziński, oraz szereg wyższych urzędników.

Ze strony czechosłowackiej — poseł Flieder, prof. Krcmac, radca Miller, radca handlowy Lom, sekretarz ministra Babka, oraz urzędnicy poselstwa i delegacji.

Bezpośrednio po podpisaniu umów udał się p. minister Benesz, wraz ze swoim otoczeniem na dworzec. W salonie recepcyjnym oczekiwali ministra Benesa przedstawiciele Rządu z Ministrami: Skrzyńskim, Kiedroniem, Janickim, pos. Lasockim dyrektorami departamentów Bertonim, Baderom, Przeździeckim, Tennenbaumem. Przybyli również ambasador francuski p. de Panafieu, posłowie jugosłowiański Simić, rumuński Jacowski, poselstwa czeskie incorporate z pos. Fliederem i panią Fliederową na czele, gen. Suszyński, szef sztabu generalnego gen. Haller, Komisarz Rządu Jarmutowicz, prezydent miasta Jabłoński i cały szereg wyższych urzędników, oraz przedstawiciele kolonii czeskiej i towarzystwa słowiańskie z prof. Kurnatowskim.

Po serdecznym pożegnaniu się ze wszystkimi obecnymi, p. minister Benesz i członkowie delegacji czechosłowackiej odjechali pociągiem kurjerskim do Pragi, o godz. 11.40. W podróży towarzyszył p. ministrowi Beneszowi z ramienia polskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych aż do granicy czechosłowackiej, dr. Jan Fryling.

Konkordat w Senacie.

WARSZAWA 24. (Pat.). Senat na wczorajszym posiedzeniu przystąpił do dalszej rozprawy nad konkordatem. Z bierali głos senatorowie: Wójnicki (Wyzw.), Kopciński (PPS), Koskowski (ZLN), Phullie (Ch. D.), Maciejewicz i Kalinowski (Wyzw.), Jackowski (ZLN), Nowodworski, (Ch. D.). Ustawę o konkordacie przyjęto, jak również przyjęto szereg rezolucji i innych uchwał. Następne posiedzenie 29 bm. (Obszernejsze sprawozdanie z posiedzenia senatu podamy w jutrzejszym biuletynie pocztowym).

Prasa francuska o pobytku Benesa.

PARYŻ 24. (Pat.). Z okazji wizyty ministra Benesa w Warszawie i podpisania traktatu arbitrażowego między Polską a Czechosłowacją, prasa francuska ogłasza szereg artykułów, podkreślając wielkie znaczenie zbliżenia między obu krajami; w którym opinia francuska widzi jedną z trwałych podstaw organizacji pokojowej w Europie. W dniu jutrzejszym polskie biuro prasowe urządzi z okazji wizyty min. Benesa w Warszawie bankiet na cześć dziennikarzy czechosłowackich i polskich.

Ameryka nie chce Hindenburga.

LONDYN 24. (Pat.). Nowojorski sprawozdawca Westminister Gazette potwierdza doniesienie że związek banków amerykańskich telegraficznie zawiadomił Stressemana, iż wszystkie kredyty dla Niemiec będą cofnięte jeżeli Hindenburg zostanie wybrany prezydentem.

W Bułgarii.

SOFJA 24. (Pat.). Czuntulow, jeden z głównych współpracowników Minkowa w akcji terorys-

tycznej, został wykryty przez policję. Na wezwanie policji do poddania się odpowiedział kategoryczną odmową, w wyniku czego został następnie zastrzelony. wśród walki.

W Sofji.

SOFJA 24. Przewodniczący partii chłopskiej Prutkin, b. szef policji za rządów Stambolijskiego oraz Murafjew, b. minister wojny w gabinecie Stambolijskiego zostali w dniu wczorajszym zamordowani na ulicy.

SOFJA 24. Przy robotach prowadzonych nad usuwaniem gruzów w katedrze sofijskiej znajduje się coraz więcej ofiar zamachu. Liczba zabitych wzrosła do 203 osób. Podobno odkryto nowe sprzysiężenie, do którego należy wielu officerów. W mieście panuje obawa przed nowym zamachem komunistycznym.

Pożyczka dolarowa.

WARSZAWA 24. Min. Skarbu zawiadomiło wszystkie Izby Skarbowe, iż zgodnie z rozporządzeniem urzędowym cena emisyjna obligacji serii 1 premjowej pożyczki dolarowej ustalona została z dniem 3 bm. na 95 proc. wartości nominalnej t. j. 4 dolary 75 cent., lub równowartości ich w złotych z doliczeniem wartości dziennej kuponu bieżącego. Zatem kurs tych obligacji przy przyjęciu wawianu ich przez kasy skarbowe jako wadja i kaucje wynosi 19 zł. za jedną obligację opiewającą na 5 dolarów.

Ustawa o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

WARSZAWA 24. Departament Bezpieczeństwa Społecznego Min. Pracy opracował projekt ustawy o ubezpieczeniach pracowników umysłowych. Projekt ten obecnie został wydrukowany i rozesłany będzie ministerstwu, związkom i instytucjom ubezpieczeniowym, izdom handlowym i przemysłowym, oraz związkom pracodawców do wyrażenia o nim opinii. Nadesłane o projekcie uwagi rozpatrywane będą przez czynniki miarodajne.

Strajk rolny.

WARSZAWA 24. Na Śląsku Cieszyńskim strajk rolny został już ostatecznie zlikwidowany. W woj. pomorskim liczba strajkujących stale się zmniejsza. W dniu wczorajszym w 28 majątkach strajkowało 832 robotników. Za podżeganie do strajku aresztowano w pow. Świeckim 4 osoby. Również za to samo aresztowano kilka osób w Wysoko - Mazowiecku. Wszystkich przekazano władzom sądowym. W woj. białostockim strajk trwa jeszcze w 8 majątkach — 111 strajkujących. W województwach lubelskim i łódzkim strajk zwolna wygasa.

Z rynku zbożowego.

WARSZAWA 24. W dniu 22 bm. posiedzenie giełdy zbożowo-towarowej nie było. W obrotach pozagiełdowych płacono za żyto 34,75-34,50, za pszenicę 34,2-34,1 za 1 kwintal loco stacja załadowcza. Przy zwiększonej podaży tendencja niskowa.

Przerachowanie zobowiązań prywatno-prawnych.

W numerze 30-tym Dziennika Ustaw r.b. ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzpli w sprawie przerachowania zobowiązań prywatno-prawnych. Rozporządzenie to stoi w związku z ustawą z 11 stycznia 1924 roku o naprawie skarbu i reformy walutowej.

Według par. 1. rozporządzenie to stosuje się do płatnych w markach polskich należności prywatno-prawnych, których tytuły powstały przed dniem 28 kwietnia 1924 roku, b. z wz. 1 do na to, czy te należności w chwili powstania tytułu były wyrażone lub płatne w markach polskich, czy też w rublach carskich, w koronach austro-węgierskich, lub w markach niemieckich, a stały się płatnymi w markach polskich, dopiero na skutek przepisów który wprowadziły markę polską jako prawny środek płatniczy.

Rozporządzenie to stosuje się dalej do płatnych w rublach carskich należności których ty-

tuły powstały na obszarze b. Litwy Środkowej przed dniem 1-go kwietnia 1921 r., do płatnych w koronach austro-węgierskich należności, których tytuły powstały na obszarze województwa wołyńskiego przed dniem 1 kwietnia 1920 r. Rozporządzeniem tem objęto są również należności, których tytuły powstały na obszarze ziem wyl. woj. poleskiego i nowogrodzkiego, oraz pow. wołkowyskiego, grodzieńskiego, białostockiego, bielskiego i sokólskiego woj. białostockiego, a które były płatne w rublach i markach, t. zw. „Ostrublach” i „Ostmarkach” emitowanych na tym obszarze przez b. władze okupacyjne.

Należności powyższe przerachowane będą na życzenie którejkolwiek strony na złote wedle relacji zależnie od powstania zobowiązań, a więc w czasie do 1 sierpnia 1914 roku, 1 złoty odpowiada 0,375 rublom rosyjskim, 0,95 koronom austriackim i 0,81 markom niemieckim. Natomiast w czasie od 1 sierpnia 1914 r., relacja zmienia się zależnie od roku, później zaś zależnie od każdego miesiąca w roku. Marki emitowane przez b. niemieckie władze okupacyjne na ziemiach wschodnich, uważa się za równe markom niemieckim, „Ostrublach” odpowiadają 2 markom niemieckim.

Wierzytelności z pożyczek hipotecznych zabezpieczonych na nieruchomościach z których główny dochód pochodzi z komornego, przerachowuje się zależnie od ich miejsca, a mianowicie: na obszarze Warszawy, dalej województw warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, oraz białostockiego, z wyłączeniem powiatów: grodzieńskiego i wołkowieńskiego, na 25 pr., na obszarze pow. grodzieńskiego i wołkowyskiego, ziem wyl., woj. nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego i krakowskiego, dalej cieszyński i części województwa śląskiego, oraz powiatu brzeskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, liskiego, łanuckiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i strzyżowskiego woj. lwowsk. na 20 proc., a na obszarze pozostałej części woj. lwowsk. oraz woj. stanisławowskiego, tarnopolskiego, pomorskiego, polnańskiego, oraz górnośląskiej części woj. śląskiego, na 15 proc. sumy, obliczonej wedle skali, zamieszczonej w par. 2.

Odsetki należne za czas do dnia 31 grudnia 1924 roku, a nie przedawnione, przerachowuje się tak samo, jak kapitał i dolicza się do kapitału, odsetki zaś należne za czas od 1 stycznia 1925 r. oblicza się wedle dziś obowiązujących stawek procentowych od przerachowanego kapitału. Co do spłaty kapitału, to par. 5 przewiduje w razie nadejścia terminu płatności, prawo zwłoki dla dłużnika do 1 stycznia 1928 roku. Paragraf ten pozostawia dalej sędziemu prawo swobodnej decyzji czy należy stosownie do położenia majątkowego dłużnika, przysługujące mu prawo zwłoki uchylić lub ograniczyć, a ponadto sędzia może uchylić prawo zwłoki, gdy posiadłość przeszła w inne ręce drogą sprzedaży lub zamiany.

Natomiast wierzytelności z pożyczek zabezpieczone na hipotekach innych nieruchomości aniżeli w par. wzmienionych, przerachowuje się na 50, 42, 33, 24, i 15 procent, zależnie od miejsca owej nieruchomości. Największa stawka obowiązująca w Warszawie, oraz częściach pow. woj. warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego. Dla Małopolski zachodniej i środkowej, oraz części woj. lwowskiego stawka wynosi 33 proc. Przy tych wierzytelnościach st. zw. dłużnikowi prawo zwłoki do dnia 1-go stycznia 1927 r. Sędzia może też wedle swego uznania prawo to uchylić względnie odroczyć.

Wierzytelności z pożyczki nie ciężące na nieruchomościach lub hipotekach, a powstałe przed 1 stycznia 1922 r., przerachowuje się na 10 proc. sumy obliczonej według skali paragrafu 2. o ile ważne powody nie uzasadniają odstąpienia od tej miary przerachowania. Taki powody mogą wynikać w szczególności z woli doraźnej lub dorozumianej stron. Chodzi tu mianowicie o to, czy strony sporządzające czynność prawną przewidywały spadek wartości pieniądza i uwzględniały go przy ustanowieniu należności pieniężnych.

Obligacje zarówno zabezpieczone jak i nie zabezpieczone hipotecznie będą przerachowane na 33 procent sumy obliczonej według skali par. 2. stosownie do dat ich emisji. Obligacje wylosowane po roku 1913, lecz nie przedstawione do zapłaty, będą traktowane narówni z niewylosowanymi.

Rozporządzenie dalej ustala miarę, przy przerachowania wkładek oszczędności, złożonych przed dn. 31-go grudnia 1918 roku, w kasach oszczędności

oprócz P.K.O. i w kasach sierocych, dalej od ubezpieczeń opartych na życiu, zawartych przed końcem 1918 roku oraz po roku 1918. Należności z weksli i czeków przechowywane będą na 10 procent sumy obliczonej według skali paragrafu 2, co nie wyklucza innej miary przechowywania należności wynikającej z tytułu który był podstawą zobowiązania wekslowego względnie czekowego.

KRONIKA

— Z Tow. Spiew. im. św. Cecylii. W niedzielę, dn. 26 bm., o godz. 3 w pierwszym, a o godz. 4 po poł. w drugim terminie, w lokalu własnym przy Al. Józefiny 23, (3 piętro), odbędzie się ogólne roczne zebranie członków T-wa Spiewaczego im. św. Cecylii. Ze względu na wybory Zarządu, sądu honorowego i innych ważnych spraw Zarząd T-wa uprasza wszystkich członków o liczne przybycie.

— Baczność kolarze! Sekcja kolarska T. S. P. zawiadamia wszystkich kolarzy, iż dn. 26 bm., urzędują wycieczkę do Antonina. Zbiórka przed teatrem o godz. 8 m. 45 r. Odjazd o godz. 9-tej.

— Ze sportu. W celu umożliwienia korzystania z boiska w parku miejskim przez wszystkie Towarzystwa Sportowe, Magistrat zawiadamia zainteresowanych, że zgłoszenia przyjmuje tylko do poniedziałku dnia 27 kwietnia 1925 r. w biurze Magistratu I. piętro drzwi Nr. 12. (Dział Gospodarczy), gdyż po dokonaniu repartycji boiska, zadane następnego dnia nie będą mogły być uwzględnione.

— Towarzystwo Reklamy Międzynarodowej. Rudolf Mosse w Warszawie wydało nader szczegółowy katalog pism polskich. Katalog dzieli się na dwa działy: 1) spis pism podług wojewódz, 2) podług rodzaju (fachowe, literackie i t. d.) Przy każdym piśmie umieszczono cenę ogłoszeń rozmiar szpalt i łamów i t. d.

— Podatek dochodowy. Zeznania o dochodzie na 1925 r. podatkowy (dochód z całego 1924 roku) należy składać w Urzędzie Skarbowym w Kaliszu przez osoby fizyczne, prawne i spadki wakujące w terminie do 31 maja 1925 roku.

W tymże terminie należy wpłacić do Kasy Skarbowej połowę podatku przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu, a dowód w odpisie lub oryginale dołączyć do zeznania.

Obwieszczenia, zawierające skalę podatkową zostały już rozplakatowane. Formularze zeznań Urząd Skarbowy w Kaliszu wydaje bezpłatnie w godzinach urzędowych.

— III-ci doroczny bieg kolarski Stadjonu. Jedną z najbardziej udatnych i popularnych imprez sportowych w stolicy jest bezsprzecznie doroczny wiosenny bieg kolarski „Stadjonu“ na przestrzeni 25 km. organizowany rokrocznie dla miłośników kolarstwa, niestowarzyszonych w żadnym z klubów kolarskich. Intencją „Stadjonu“ — jest wydobyć z pośród szerokich mas amatorów kolarstwa tych kilkanaście talentów nowych, którzy dzięki swej dalszej wytrwałej pracy będą mogli zająć poważne miejsce w szlachetnej walce o sukcesy przyszłości.

Redakcja „Stadjonu“ przygotowuje dla zwycięzców cały szereg bardzo cennych nagród, a między innymi, jako I nagrodę — rower ofiarowany przez nową poznańską fabrykę rowerów „Inwentia“.

Wobec znacznego zainteresowania się tym biegiem na prowincji, redakcja „Stadjonu“ zmuszona była zakrzętnąć się około sprawy przygotowania odpowiednich kwater dla zawodników z prowincji i w tym celu oddaje do ich dyspozycji lokal redakcyjny składający się z 2-ech wielkich sal, który będzie odpowiednio przygotowany na dzień zawodów (26 kwietnia).

Miejsca w samochodach dla prasy i członków redakcji będą rezerwowane tylko do dnia 22 kwietnia. Odjazd przedstawicieli prasy na start nastąpi w niedzielę 26-go kwietnia o godzinie 10 rano.

— Zeznania do podatku dochodowego na rok 1925. Termin do składania zeznań o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1925 upływa zarówno dla osób fizycznych i spadków wakujących, jako też dla osób prawnych z dniem 31 maja 1925 r.

Powyzszy termin nie obowiązuje jednak osób, których główny dochód płynie: z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha z przedsiębiorstwa handlowego, opłacającego zasadniczy podatek przemysłowy, według IV i V kategorii wszędzie i według III kategorii w miejscowościach III i IV klasy; zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od zasadniczego podatku przemysłowego lub opłacającego ten podatek według VIII kategorii przedsiębiorstw przemysłowych, z domów mieszkalnych składających się powyżej z czterech izb. Osoby te obowiązane są do składania zeznań tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej, a w takim razie termin do składania zeznań o dochodzie dla tego rodzaju płatników upływa w 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu przez władzę podatkową wezwania do złożenia zeznania.

Zeznanie należy składać o wszystkich dochodach, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych.

Przepisane do składania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać do tych władz podatkowych i instancji, w których okręgu osoby podlegające podatkowi miały miejsce zamieszkania w dniu 15 grudnia 1924 r. Składanie zeznań może być również uskutecznione na liście opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie — wymiar podatku będzie uskuteczniowany na podstawie materiałów, jakimi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisany termin nie złożą zeznania ukarani będą grzywną do 100 złotych.

— Maszyny rolnicze na Międzynarodowym Targu w Poznaniu. Chociaż Miejski Urząd Targu w Poznaniu nie robił specjalnych starań w kierunku ściągnięcia na Targ maszyn rolniczych, to jednak najwięcej zgłoszeń wpłynęło z tego działu produkcji przemysłowej, zarówno z pośród firm krajowych jak i zagranicznych. Dział narzędzi rolniczych, który w roku ubiegłym zajmował 3.900 mkw. na wolnym powietrzu na obecnym Targu zajął 6.500 mkw. tego terenu. Oprócz tego w hali maszyn pomieszczają się liczne wytwory precyzyjne znajdujące zastosowanie w rolnictwie.

Na specjalne podkreślenie zasługuje dział maszyn młynarskich, który w związku z przewidywanymi urodzajami, zapewne będzie przedmiotem dużego zainteresowania. Rozwój przemysłu młynarskiego u nas ma wielkie perspektywy przed sobą, bowiem w chwili obecnej Polska jest jeszcze krajem, który eksportuje zboże, a importuje mąkę.

— Automobile na Międzynarodowym Targu w Poznaniu. Rozwój komunikacji lądowej w chwili obecnej stoi od znakiem automobilu, który nawet u nas zaczyna wypierać wszelkie inne środki lokomocji. Wyrazem tej ofensywy automobilowej na Targu Poznańskim jest fakt, że już zabrakło miejsc w Wieży Górnośląskiej i Pawilonie Banku Przemysłowców, przeznaczonym dla działu automobilowego. W roku obecnym na Targu w Poznaniu będą reprezentowane nieomal wszystkie ważniejsze marki światowe przemysłu automobilowego.

— Z Ruchu wydawniczego. Kazimierz Kierkowski „Przewodnik po Włoszech“ (ze szczególnym uwzględnieniem Rzymu). Nakład Bol. Grabowskiego — Skład Główny w księgarniach M. Arcta 1925 r.

Wobec ożywionego ruchu z Włochami „Przewodnik“ jest książką nader pożyteczną i aktualną Polacy wyjeżdżający do Italii, znajdując w ojczystym języku te informacje, które dotąd czerpać należało z obc. języcznych „bedeckerów“. Autor daje bardzo szczegółowe, cenne wskazówki praktyczne obejmujące czynności przygotowawcze do drogi.

Z wielkiej wojny.

22 (Przekład z francuskiego).

— Rouletabille rzuciwszy naprzód okiem w stronę sąsiedniej sali pochylił się do ucha towarzysza i rzekł:

— Włodzimierz, jest tutaj...!

Tamten aż podskoczył.

— Niepodobna! Gdzież on jest?

— W mieście, w Essener-Hof.

— A coż on tam robi w Essener-Hof?

— Oczekuje na moje polecenia.

— No to może długo czekać! — wykrzyknął.

— Już je otrzymał.

— La Candeur spoglądał na Rouletabilla

przez chwilę z uwielbieniem.

— Posłałeś mu je pocztą?

— Istotnie.

— I on ci odpowiedział?

— Tak jest, odpowiedział.

— Jakże Wy to robicie?

— Zupełnie prosto. Bierzymy papier atrament, pióro, tak jak każdy przytem posługujemy się pewnym kluczem, który nam pozwala przy użyciu najbanalniejszych w świecie słów wypowiedzieć wszystko, o co nam chodzi.

— Mimo tego klucza nie mogę zrozumieć, w jaki sposób możecie wysyłać te wasze listy?

— Kch ty, zakuta głowo, to także przecóż proste. Wiesz, że pracuję od kilku dni w biurze Richtera i mogę tam robić co mi się podoba. Czyż to coś tak trudnego wsunąć list pomiędzy korespondencje inżyniera, przeznaczoną do wysyłki na pocztę? W ten sposób mój list, zaopatrzone w pieczętkę „General-Kommando“, dostaje się nie zawodnie w ręce Nelpasa Paszy, reprezentanta tureckiego u Kruppa zamieszkałego oczywiście w Essener-Hof.

— Któż to jest ten Nelpas Pasza?

— To właśnie Włodzimierz. To imię wynalazła mu księżna Botosani, przed opuszczeniem Pa-

ryża i udaniem się w jego miłym towarzystwie na piękne wybrzeża Bosforu.

— A ktoż to jest ta księżna Botosani?

— Opowiem ci to za kilka lat. Teraz byłaby to za długa historia. Uważaj tylko dobrze: Włodzimierz odpowiada mi pod adresem Richtera, z którym pozostają w interesach na skutek mego polecenia zawartego w pierwszym liście. Skoro poczęła przychodzić, przeglądam sobie korespondencje i wyszukuję kopertę Włodzimierza, zaopatrzoną w spójny, tylko dla mnie zrozumiały znak. A gdyby kłopotliwy otworzył przedtem list, to i tak nie byłby się nie stało ponieważ w tych listach jest mowa wyłącznie o maszynach do szycia.

— To istotnie bardzo proste — rzekł La Candeur zachwycony — ale to tylko ty umiesz urządzać tak prosto takie cudowne rzeczy. Ale słuchajno, on musi tam ciekawe rzeczy pisać w tych twoich listach.

— No myśl! Za Jego pośrednictwem wiem o wszystkim, co się tutaj dzieje w Essen, tak jak on przezemnie dowiaduje się odemnie co się dzieje w fabryce.

— Muszą tam o rozmaitych rzeczach mówić u Richtera.

— Tem swobodniej oczywiście, że ani im w głowie, że ja tam jestem tylko po to, aby podsłuchiwać... Richter ma kompletne zaufanie do mnie. Powiem ci teraz rzecz, która cię z pewnością ucieszy. Podpisałem wczoraj Richterowi kontrakt na świetny interes. Przyniesie mi to dużo pieniędzy, będę bardzo bogaty, słyszysz La Candeur'a?

— Jak to, to ty robisz teraz interesa z Niemcami?

— Przedewszystkiem Richter nie jest Niemcem tylko Szwajcarem. To przemily człowiek i zaprzyjaźnił się odrazu. Był tak zadowolony z pierwszych planów, które mu przedłożyłem, iż zaprosił mnie na swoją ucztę zareczynowa.

— Niepodobna!

— Czyż nie jestem jego spółnikiem?... A wiesz Ty gdzie się odbędzie uczt zareczynowa?

— W fabryce u generała von Berga?

— Bynajmniej, w Essener-Hof, mój drogi.

— I Tyś przyjął to zaproszenie?

— Nawet z radością!.. Toż to będzie doskonała sposobność do dłuższej pogawędki z Włodzimierzem.

— A ja, czy zobaczę choć raz tego bydlaka, Włodzimierza?

— Rouletabille wstał nagle, podszedł do drzwi prowadzących do wielkiej sali, zajrzał ostrożnie przez szparę co się tam dzieje i następnie szepnął przyjacielowi do ucha:

— Zaraz go zobaczysz...

— Jakto, w fabryce?

— Naturalnie, że w fabryce.

— A ktoż go tam przyprowadzi?

— Gdybym ci powiedział — odparł Rouletabille, uśmiechając się — to nie wierzyłbyś, a teraz w drogę!..

W głównej sali słychać już było tył o chrapanie matki Klupfel, spartej o róg stołu. Rouletabille na końcach palców podszedł do wieszadeł, na których znajdowały się płaszcze żołnierskie i czerwone czapki i pochwyciwszy te części garderoby, powrócił z nimi do gabinetu gdzie na niego czekał La Candeur.

— Ubieraj się!..

— Rouletabille włożył płaszcz, który leżał na nim „jak ulany“, a w małej czapce czerwonej było mu niezwykle do twarzy.

Natomiast okazała postać La Candoura trudno było wpakować w ten nowy strój.

— Zarzuci tylko płaszcz na ramiona poradził mu reporter, a czapkę przechyl na bok, to będzie nawet bardzo zykownie.

W minutę później znajdowali się na podwórku. Matka Klupfel chrabiała ciągle.

— Dokąd idziemy — zapytał La Candeur?

— Wszędzie, dokąd obowiązek nas wzywa, odparł Rouletabille.

podróż i pobyt we Włoszech. Książka uwzględnia warunki powojenne: terytorjalne (spadek po Austrii) i ekonomiczne (koszta utrzymania, ceny biletów kolejowych, ceny wstępów do muzeów itp.) Także wszelkie objekty i pamiątki polskie, znajdujące się na terenie Włoch, w „Przewodniku” zostały skrzętnie zebrane i opisane. Rozmówki polsko-włoskie trafnie życiowo ujęte. Mapa kolejowa i ilustracje starannie wykonane.

— **„Wychodźcy”,** organ Polskiego Towarzystwa Emigracyjnego, ukazał się Nr. 16, z treścią następującą:

Najważniejsze wiadomości dla wychodźców. — Czy warto powracać z Francji do Westfalii. — W sprawie stosunku Macierzy do Wychodźstwa północno-amerykańskiego i odwrotnie (odcinek). — Zjazd delegatów szkół polskich w New Yorku. Do Starego Kraju. — Szkolnictwo polskie i opieka duchowa w Nadrenji. — Życie robotników polskich, pracujących w kopalni Crespin. — Warunki pracy stowarzyszeń polskich w Kanadzie. — Kronika. — Kronika ważniejszych wypadków z ostatniego tygodnia. — Odpowiedzi Polskiego Towarzystwa Emigracyjnego.

Cena Nr. pojedynczego „Wychodźcy” wynosi 25 groszy, prenumerata kwartalnie 3 zł.

Adres Redakcji: Warszawa, Jasna 11.

— **Zmiana statutu Banku Ziemiańskiego.** Na Radę Ministrów wpłynął projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zmiany statutu Banku Ziemiańskiego. Zmiana statutu została uchwalona przez ogólne zebranie Tow. Kredytowego Ziemiańskiego w dn. 29 października 1924 r., a obecnie — na podstawie ustawy z dn. 30-go lipca 1921 r. udzielającej pełnomocnictw Radzie Ministrów do wprowadzenia zmian do statutów instytucji kredytowych działających z mocy zatwierdzenia przez władze zaborcze — wymaga zatwierdzenia przez Radę Ministrów.

Zmiana dotyczy głównie organizacji władz Tow. Kredytowego Ziemiańskiego, pozatem główne zmiany polegają nadaniu ustępu zezwalającego na wydawanie pożyczek pod zastaw ziemiopłodów, produktów rolnych i inwentarza martwego. Ponadto zmiana przewiduje wydawanie pożyczek pod zastaw Listów Zastawnych Tow. Kredytowego Ziemiańskiego, nie wyżej 75% ceny giełdowej, oraz pod zastaw Tow. Kredytowego m. stoł. Warszawy nie wyżej 60%.

— **Zmiana nazw wsi w ziemi kaliskiej.** Ostatni „Monitor” podaje zmiany nazw następujących miejscowości: „Robelfoldowo” na „Bobrowo” w gminie Rzgów, w pow. konińskim, „Kontrowers” na „Ludwików” w gm. Gosławice, pow. konińskim; Trzeszczykał na Beniów, w gm. Gosławice, pow. konińskim; Cesarska Łaska na Dziewulin, w gm. Szadek, pow. sieradzki; Aleksów na Poradzów nowy, w gm. Goszczanów pow. tureckim; Dymitrów na Olszówka, w gm. Wicherów, pow. tureckim; Wilhelmowska Góra na Góry Szadowskie, w gm. Pęcherzew, pow. tureckim; Włodzimierzówka na Skęczniew, w gm. Piekary, pow. tureckim i Siergiejewo na Wincentowo, w gm. Trąbczyn, pow. ślupецkim.

— **Ofiara.** Zamiast wieńca na trumnę ś. p. Eugenji Morkowskiej, b. maturzystki gimnazjum związkowego w Kaliszu, P.P. Stanisławstwo Gregorkiewiczowie złożyli zł. 50 na pomoce naukowe dla niezamożnych uczennic tegoż gimnazjum.

Czy idziemy ku degeneracji.

W ciągu lat ostatnich modne stało się ubolewanie nad niestychnanie przykreimi skutkami jakie pociągnąć może za sobą dla ludzkości mechanizacja wytwarzania. Publicyści czy literaci, a może nawet literatki w ciszy swych gabinetów przelewają na papier wstrząsające obrazy istot ludzkich, pół automatów bezmyślnych w których cała indywiduałność zabiła maszyna. I wołają na alarm i wspominają piękne czasy „artystycznej” produkcji rzemieślników z okresu cechowego.

Cóż, kiedy życie mówi co innego, i elementarna znajomość współczesnej organizacji wytwarzania doprowadza do wyników wręcz przeciwnych.

Przeciwnicy maszyn i nowoczesnej organizacji pracy zapominają o podstawowej prawdzie, że właśnie mechanizacja produkcji pozwala na skrócenie czasu pracy, podniesienie zarobków i równoczesne obniżenie cen produkcji, a wszystko to jest niezmiernie ważne dla rozwoju klasy robotniczej.

Prawda, iż robotnik współczesny cz. stoćkroć w pracy swej ogranicza się do kilku lub kilkunastu ruchów automatyzowanych, ale zato do pracy, niezmechony niewielkim wysiłkiem i krótkim czasem dnia robotniczego, zdolny jest do oddania się pracy umysłowej czy rozrywkom kulturalnym. To tem właśnie zapominac nie wolno, gdy krytykuje się mechanizację produkcji.

Można z całą pewnością twierdzić, że chorzyzonty umysłowe rzemieślnika zmuszonego do wydrażania swych zdolności przy wykonywaniu np. śruby przy pomocy zwykłej tokarni, że nie jest to zbyt zajmujące twiem z własnej praktyki są znacznie większe niż robotnika, który ten sam wynik otrzymuje w czasie bez porównania krótszym przez przesunięcie rączki wprowadzającej w ruch odpowiedni automa. poprostu dlatego, że ten drugi może znacznie więcej czasu poświęcać na swój rozwój indywiduałny.

I jeszcze jedno: Mechanizacja produkcji eliminuje wprawdzie rzemieślnika, ale równocześnie zwiększa liczbę techników. Przytem liczba robotników niewykwalifikowanych nie wzrasta poprostu dlatego, że wytwórczość maszynowa wymaga mniej rąk roboczych. Co więcej, współczesna technika idzie zupełnie wyraźnie w kierunku zastępowania wysiłku fizycznego przez pracę maszyny. W konsekwencji prowadzi to nie tylko do obniżenia ogólnego poziomu kwalifikacji, ale wprost przeciwnie do jego podniesienia. W Ameryce np. liczba inżynierów pracujących bezpośrednio w warsztatach wciąż rośnie. I tylko myl jeszcze jesteśmy przyzwyczajeni do tego, że personel o wyższym wykształceniu technicznym zajmuje jedynie naczelnostanowisko kierownicze.

Widzimy stać, że rezultaty mechanizacji wytwarzania są raczej dodatnie niż ujemne. Nie będetu już przytaczał innych argumentów poprzestając na dwóch powyższych, które uważam za naczelnostanowiska.

Czas najwyższy spojrzeć prawdzie w oczy.

W.

nju Chrystusa, a w okolicy Cazarci wydobyl na światło dzienne tablicę pokrytą piśmem klinowem tablicę owe pochodzą, jak wykazały dalsze badania naukowe z epoki trzech tysięcy lat przed Narodzeniem Chrystusa. Równiny w kierunku północnym od Syrii w dolinie Eufratu zdaniem prof. Hroznego lasnowią terytorjum dawnego możnego państwa Mittanów w 15 w, przed erą chrześcijańską.

W październiku r. ub. w okolicy Tell-Edfała według Starego Testamentu rozpoczęto poszukiwania na wielką skalę przy udziale 300 robotników. Odkopano i odsłonięto ścianę szerokości 40 mtr, pozostałość dawnej fortecy przed której murami przez lat cztery stał w wojskiem Król Babiloński Teglatfalašar, starając się ją zdobyć. Ekspedycja odnalazła również wielką liczbę statuetek, monet złotych, wizerunek bożka w czapce trygijskiej na koniu, posag bogini Astarte i tablicę pokrytą piśmem klinowem, a głoszące chwale Królowi Assyryjskiemu Teglatfalašarowi.

B-ki.

BIULETYN

SPOSTRZEŻEN METEOROLOGICZNYCH STACJI

„KALISZ” Państwowej Sieci Meteorologicznej

PRZY SEJMIKU

w dniu 24 kwietnia 1925 r. godz. 7-a rano

1) Ciśnienie powietrza	749.1 m.m.
2) Kierunek wiatru	SE
3) Siła wiatru	1 m/s
4) Stan nieba	Pogoda
5) Wilgot. bezwzględna	5.9 m.m.
6) Wilgot. względna	71%
7) Temp. powietrza	+8.5
8) Ilość opadów	Nie było
9) Najwyż. temp.	+15.5
10) Najniż. temp.	+0.3
11) Temp. grunt. na głębokości 50 cm. 1 g. pp.	+0.86 m.

Giełda Warszawska w Złotych.

New-Jork	5.18½
Londyn	24.86
Paryż	0.26.92
Szwajcarya	100.35
8% pożycz. zł.	8.10
5% pożycz. prem. konw	5
Bony zł. S. II A. 5% pożycz. Kon.	
Listy Zast. T. K. Ziem.	28.50
Listy zast. K.T.Z. dolarowe	

Przybywającym do Poznania

polecam mój pensjonat dla przyjezdnych, pokoje b. czyste, ciepłe, łazienka, telefon św. elektr.

Helena Gładyszówna

Skarbowa 2.I.

226

Składajcie ofiary na inwalidów wojennych.

Do sprzedania

23 morgi ziemi, w tem 10 morgi łąki kosznej z budynkami na bardzo dogodnych warunkach, można się zamienić na dom w mieście, ziemia znajduje się 3 kilometry z Kalisza.

Wiadomość: w Kaliszu, J. Jakóbowicza, ul. Kanonicka № 3, II piętro. 892

Leśniczy poznańczyk.

Były podoficer armji pruskiej, członek związku zawod. leśników, żonaty, lat 32, kat., 2 małych dzieci, z 8 letn. praktyką, obeznany z wszelkimi gałęziami wchodzącymi w zakres swego zawodu, rybolowstwem, hodowlą bożantów, dobry myśliwy i łepiciel drapieżników, biegły w języku polskim, niemieckim słowie i piśmie, obecnie od 2 lat w niewypowiedzianym miejscu na ka 500 ha lasu, jako samodzielny zarządca, poszukuje stałej posady od zaraz, lub najpóźniej do 1.X b.r.

Łaskawe oferty proszę skierować pod „Darż-bór” do Administracji „Gazety Kaliskiej”. 822

Potrzebna biuralistka (ta)

pisząca na maszynie i obeznana z podwójną buchalterją.

Oferty pod „Biuralistka” do Redakcji „Gazety Kaliskiej”.

Zginął paszport

okupacyjny niemiecki wraz z kartą zwolnienia od wojska wydaną przez P.K.U. w Kaliszu w 1923 r., na imię Lezera Goldfedera, ur. 1902 r. 901

Buchalterji

(księgowości) wyuczają praktycznie, przez korespondencję,

Kursa Handlowe Sekutowicza Warszawa, Żorawia 42.

Po ukończeniu — egzamin, świadectwo.

Żądajcie prospektów. 616

Zginęła książka wojskowa

wydana przez gminę Kamień, na imię Walenty Markiewicz, rocznik 1895. 881

Nauka przez korespondencję.

Szybko, tanio, skutecznie. Zwróć się listownie do Powszechnego Uniwersytetu Korespondencyjnego, Warszawa, Chmielna 33, m. 5, a otrzymasz bezpłatnie program kursów (przedmioty polskie, matematyka, przyroda, języki obce, rachunkowość). 709

Zginęła książeczka wojskowa.

wydana przez P. K. U. w Kaliszu, na imię Haima Jamnika, rocz. 1899. 904

CEGLE

wagonowo sprzedaje bieżąco Majętność Kotowiecko, pow. Pleszew, tel. nr. 3. 801